

Kız ve Rüya Tilkisi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Rüya Tilkisi

Ebru Mina TOMURCUK

Mira, sıcak açık kahverengi tenli ve omuzlarında kıvrılan dalgalı siyah saçlı meraklı bir kızdı. Üzerinde minik yıldızlarla kaplı yumuşak sarı pijamalar, ayaklarında tüylü kırmızı terlikler vardı. Her gece battaniyesinin altına sokulup rüyalarının onu nereye götüreceğini merak etmeyi severdi. Bir gece gözlerini kapattı ve yumuşak, parlayan bir ışık dünyasına doğru süzölmeye başladı.

Rüyasında Mira pırıltılardan yapılmış bir yola indi. Etrafındaki her şey ay ışığıyla aydınlanmış su gibi parlıyordu. Önünde, beline bile gelmeyen küçük bir tilki duruyordu. Tüyleri yumuşak turuncuydu, göğsü beyazdı ve üzerinde parlayan mavi bir ışıltı vardı. Kenarları yıpranmış, gümüş aylarla süslü küçük mavi bir atkı takıyordu. "Merhaba," dedi tilki, kocaman kehribar gözlerini kırıştırarak. "Ben Fenn."

Fenn kabarık, ucu beyaz kuyruğunu sallayıp gülümsedi. "Ben burada, rüyalar diyarında yaşıyorum," dedi. "Her gece çocukların harika maceralar bulmasına yardım ederim." Mira ellerini çırpı. "Bu harika bir şey!" dedi. "Ne tür maceralar?" Fenn'in kulakları dikleşti. "Her türden," dedi. "Ama bu gece yardımına ihtiyacım var. Rüya köprüsünde bir sorun var. Benimle gelir misin?"

Fenn, Mira'yı pamuk şeker bulutlarından ve parıldayan yıldızlardan oluşan bir ormanın içinden geçirdi. Rüya yolunda geniş bir boşluğa gelene kadar yürüdüler. Gümüş ışıktan bir köprü uzanıyordu ama ortası kırılmıştı. Köprünün parçaları havada süzülüyor, hüzünle parlıyordu. "Olamaz," diye fısıldadı Mira. "İnsanlar nasıl karşıya geçecek?" Fenn'in kuyruğu sarktı. "Bilmiyorum," dedi yumuşak bir sesle.

Fenn oturdu ve kuyruğunu patilerinin etrafına doladı. Kehribar gözleri üzgün ve korkmuş görünüyordu. "Endişeliyim," dedi. "Köprü kırksa çocuklar rüyalarında kaybolabilir. Bunun olmasını istemiyorum." Mira yanına oturdu. "Korkmak normaldir," dedi. "Ben de bazen korkarım. Ama birlikte tamir edebiliriz."

Fenn, Mira'ya baktı. "Gerçekten mi?" diye sordu. Mira başını salladı. "Bazen geceleri oda karanlık olduğunda korkarım," dedi. "Ama sonra derin bir nefes alıp mutlu şeyler düşünmeyi hatırlarım." Fenn'in kulakları biraz kalktı. "Bu işe yarıyor," dedi. "Dinlediğin için teşekkürler." Mira gülümsedi. "Ve paylaştığın için teşekkürler," dedi. İkisi de biraz daha hafif hissetti.

Mira ayağa kalktı ve kırık köprüye baktı. "Neler yapabileceğimize bakalım," dedi. "Eksik parçaları bulmalıyız." Fenn yerinden sıçradı. "Nerede olabileceklerini biliyorum!" dedi. "Rüya rüzgârı bazen eşyaları savurur. Pırıltıları takip edelim." Yumuşak ışıpta ateş böcekleri gibi parıldayan minik parlayan noktaların izini sürdüler.

İz, köprünün bir parçasını tutan ayçiçeği çalılığına götürdü. "İşte bir tane!" diye sevinçle havladı Fenn. Onu dikkatlice çıkardılar. Sonra bir bulutun içine sıkışmış başka bir parça buldular. "Bu işte iyiyiz!" diye güldü Mira. Tüm parçaları toplayıp boşluğa geri taşıdılar. "Şimdi onları birleştirmeliyiz," dedi Mira. "Ama nasıl?"

Fenn paraları inceledi. "Köprü ışıktan yapılmış," dedi. "Parlaması için nazik düşünceler düşünmeliyiz." Mira başını salladı. "Deneyelim," dedi. Her biri bir para tuttu ve nazik bir şey düşündü. Fenn yardım ettiğı tüm mutlu çocukları düşündü. Mira ailesini ve arkadaşlarını düşündü. Paralar yumuşaka parlamaya başladı.

Ama parçaları birleştirmeye çalıştıklarında tam olarak uyuşmadılar. Ortada bir boşluk kaldı. Fenn'in kuyruğu yine sarktı. "İşe yaramıyor," dedi. "Belki yeterince güçlü değilim." Mira başını salladı. "Güçlüsün," dedi. "Sadece birlikte çalışmamız gerekiyor. Parçaları aynı anda tutup ekstra nazik bir şey düşünmeyi deneyelim."

Fenn derin bir nefes aldı. "Tamam," dedi. "Senin ne kadar cesur olduğunu düşüneceğim, Mira. Bana yardım etmek için bunca yolu geldin." Mira gülümsedi. "Ben de senin ne kadar nazık olduğunu düşüneceğim, Fenn. Çocukları çok önemsiyorsun." Parçaları bir arada tuttular ve birbirlerini düşündüler. Patilerinden sıcak bir ışık yayıldı ve köprüyü sardı.

Parçalar yerine oturdu ve köprü parlak bir şekilde parladı. Tamir olmuştu! Fenn sevinçle zıpladı. "Başardık!" diye sevindi. Mira güldü. "Birlikte başardık," dedi. "Ve nazik sözler ve takım çalışması kullandık." Fenn'in kehribar gözleri parıldadı. "Şimdi cesur hissediyorum," dedi. "Ben de," diye onayladı Mira. Yan yana durup güzel köprüye baktılar.

Fenn, Mira'yı köprüden geçirdi. Kırmızı terliklerinin altında sıcak ve güvenli hissettiriyordu. Diğer tarafta rüya dünyası daha da güzeldi. Yıldızlar dans ediyor, çiçekler şarkı söylüyordu. "Duyguları anladığında her köprüden geçebilirsin," dedi Fenn. "Cesaretin dinlemekten ve paylaşmaktan geliyor." Mira başını salladı. Kendini güçlü ve mutlu hissetti. "Bunu hatırlayacağım," dedi.

Fenn, Mira'ya nazikçe burnunu dokundurdu. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler," dedi. "Sen gerçek bir dostsun." Mira ona sarıldı. "Seni asla unutmayacağım, Fenn," dedi. "Ve duygularımı paylaşmayı her zaman hatırlayacağım." Fenn'in mavi atkısı parıldadı. "İstediğin zaman gelip beni ziyaret et," dedi. "Rüyalar dostlara her zaman açıktır."

Mira yumuřak bir esinti hissetti ve gözlerini kapattı. Açtıęında yataęındaydı. Sabah güneři penceresinden bakıyordu. Sarı yıldızlı pijamaları sıcak ve rahattı. Fenn'i ve köprüyü hatırlayarak gülümsedi. Mutlu ve cesur hissediyor, yeni maceralara hazır bekliyordu. Duyguları anlamak ona cesaret vermiřti ve her řeyle yüzleřebileceęini biliyordu.

O geceden sonra Mira rüyalarını sabırsızlıkla bekledi. Fenn'in orada olduğunu ve birlikte her şeyi düzeltebileceklerini biliyordu. Duyguları dinlemenin ve kendi duygularını paylaşmanın onu güçlü kıldığını öğrendi. Ve her gece gülümseyerek gözlerini kapattı, rüya dünyasının ne getireceğine hazır bir şekilde.